

Wie de zeebaars een toekomst gunt... steunt B.A.S.S.

Enkele jaren geleden heb ik voor dit magazine diverse artikelen geschreven over het wel en wee van de zeebaars. De visserij op zeebaars was destijds in opkomst en werd ontdekt door het grote publiek. De stand floreerde en dat resulteerde in veel blije gezichten. En al tonen sommige zeebaarsvissers zich ook nu nog steeds optimistisch over de toekomst van de baarsvisserij -zie het artikel van Bennie Muizelaar elders in dit nummer- persoonlijk kom ik de laatste tijd steeds vaker juist bedrukte gezichten tegen, omdat men wederom een blanco sessie heeft gehad. Dat kún je dan afdoen met het excuus van een hete-, te droge- of te natte zomer of het te lang te koude voorjaar, maar misschien is er toch meer aan de hand. Ik hoop dat ik ongelijk krijg, maar ik vrees dat het inmiddels niet écht goed meer gaat met de zeebaarstand, alle mooie vangsten van een kleine groep vissers ten spijt.

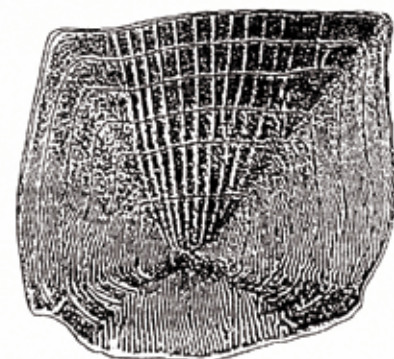
Laat ik voorop stellen dat ik de zeebaarsvisserij niet bekijk vanuit de ogen van wie dag en nacht op zeebaars staat te vissen en dan beslist ook wel eens één of meer goede sessies achter elkaar meemaakt. Ik zie een en ander met het perspectief van de visser die hoogstens één keer per

week zijn stek kan opzoeken om dan te proberen een baarsje te vangen. En steeds vaker wordt deze puur recreatieve visser geconfronteerd met sessies waarin geen of slechts kleine baarsjes worden gevangen.

Wanneer ik de huidige vangst-

ten langs onze kust en die in Engeland vergelijk met die van een aantal jaren geleden, dan bekruipt mij het onprettige gevoel dat de piramide verstoord is geraakt. Ik heb een aantal jaren geleden samen met het Engelse CEFAS schubbenonderzoek gedaan aan langs de Nederlandse kust met de hengel gevangen baarzen. De stand bleek in die tijd heel gezond en evenwichtig en overal langs onze kust zag ik dezelfde opbouw.

Een natuurlijk opgebouwde visstand bestaat uit een evenwichtige opbouw van alle jaarklassen. Ik kan mij nu echter niet aan de indruk onttrekken dat sommige jaarklassen geheel ontbreken (lees: zijn weggevangen) en dat is geen goed teken. De laatste jaren heeft ook de Nederlandse beroepsvisserij de ongequoteerde zeebaars 'ontdekt'. Het beroep deelt steeds rakere klappen uit en begint

Aan de hand van de jaarringen op de schubben kan de leeftijd van een zeebaars worden bepaald.

1/2 staand adv.

roepvisserij tellen alleen kilo's en deze vinden zij met name in de dichte scholen kleinere baars, die zij met tonnen tegelijk wegvangen. Het is te gek voor woorden dat er daarbij vissen worden weggevangen die weliswaar voldoen aan de wettelijk vastgestelde minimummaat, maar nog nooit gepaaid hebben!

ECONOMISCH BELANG

Hoewel wij in Nederland zo langzamer hand ook een 'eigen' bestandje hebben aan zeebaars, komt veel van de zeebaars uit onze kustwateren nog steeds uit het Engelse Kanaal, waarin zij op de grens met de open Atlantische Oceaan overwinteren. En zoals wij allemaal nu wel weten, wordt er in die overwinteringsgebieden nog steeds een enorme kaalslag gepleegd.

De Engelse sportvissersorganisatie B.A.S.S. maakt zich al jaren heel erg druk over deze kaalslag en het ongebreideld wegvangen van zowel de grote paarijpe vis-

sen in het Kanaal en te kleine zeebaars langs de Britse kusten. Ook de bijvangst van schildpadden en vooral bruinvissen, dolfinen en andere zeezoogdieren is iedereen een doorn in het oog.

Het Nederlands/Vlaamse Zeehengelsport en het Engelse B.A.S.S. onderhouden reeds vele jaren goede contacten. Dat begon toen Peter Dohmen meer dan 10 jaar terug samen met B.A.S.S.-bestuursleden Bob Cox en Malcolm Gilbert naar het Franse Roscoff reisde om daar uitgebreid politieke informatie uit te wisselen met Franse zeebaarsvissers. Later werd Malcolm ook uiterst actief in E.A.A.-verband, waarbij hij in Brussel onvermoeibaar opkomt voor de belangen van de sportvisserij op zeebaars. Daarbij werkt hij de laatste jaren ook nauw samen met 'onze' Jan Willem Wijnstroom van Sportvisserij Nederland (de vroegere NVVS). Inmiddels heeft B.A.S.S. al zeer veel goede zaken gedaan en ook op landelijk politiek niveau voet

Zo'n door een sportvisser gevangen baars vertegenwoordigt een aanzienlijk grotere waarde dan een in de netten van het beroep gesneuvelde vis.

aan de grond gekregen. De zeesportvisserij wordt zeker in Engeland serieus genomen en er wordt door de Labourregering daadwerkelijk geluisterd naar de georganiseerde sportvisserij. Dat heeft B.A.S.S. niet bereikt op basis van natuurbeschermingsmotieven of ethische verhalen, maar puur door te wijzen op economische gronden. Want één kilo door sportvissers gevangen zeebaars levert domweg vele malen méér Engelse ponden op dan diezelfde kilo baars, als die het loodje heeft gelegd in de netten van de beroepvisserij. Ik zal u hier niet vermoeien met allerlei feiten en cijfers want die kunt u allemaal nalezen op de site van B.A.S.S. of mijn website (zie het kadertje elders op deze pagina's).

Anno 2007 maakt B.A.S.S. zich in Engeland grote zorgen over de ongebreidelde toename van de beroepsmatige aanvoer van te veel kleine zeebaars en diezelfde trend zien wij in Nederland eigenlijk ook. De aanvoer bestaat voor 70 % uit zeebaars die nog nooit heeft afgepaaid heeft en dit gaat ten koste van de stand en de uiteindelijk economische waarde, zowel voor de sport- als de beroepvisserij. En nogmaals: die beroepsmatige benutting van de zeebaars staat in geen verhouding tot de economische waarde van de sportvisserij en ook wij sportvissers worden meer en meer beschouwd als stakeholders met recht van spreken.

We hebben echter óók gezien dat onze overheid graag zou zien dat de Nederlandse beroepvisserij kleinschaliger gaan optreden in verband met de alsmaar stijgende bedrijfskosten, in relatie tot de steeds verder krimpende bestanden van met name tong, schol en kabeljauw. En aangezien 'iedereen' nog denkt dat het zeer goed gaat met de zeebaars, is die aangewezen om het beroep te redden..! Een onzinnig idee natuurlijk, want zodra het beroep de vrije hand krijgt, zal het snel gedaan zijn met de zeebaars. Dat heeft het verleden helaas wel duidelijk gemaakt! Nu reeds zien we de enorme groei van de staande netten

dicht onder de kust en de negatieve impact op de gehele sportvisserij.

ACTIE GEBODEN

Er moet dus iets gebeuren. Ik weet dat Sportvisserij Nederland druk bezig is met een aantal beleidsplannen, waaronder een zeebaarsbeheersplan en het nettenvrij krijgen van de 1 mijlszone langs onze kust. Maar vóór dat alles ook daadwerkelijk positieve effecten heeft, zijn we al gauw weer enige jaren verder. De politiek moet eerst rijp gemaakt worden voor dergelijke beleidswijzingen en het is een feit dat men nog immer een zwak heeft voor het beroep. Denk maar aan het feit dat (demissionair) minister Veerman jaarlijks 7 miljoen gaat vrijmaken om te gaan zoeken naar inventieve oplossingen voor de beroepvisserij...

Ik wil de Nederlandse en Vlaamse baarsvissers dan ook oproepen om op korte termijn zélf ook actief te worden en eens te overwegen lid te worden van het Engelse B.A.S.S. Deze club is al veel verder dan wij en verdient onze steun. Zelf denk ik erover een Nederlandse B.A.S.S. belangenvereniging op te richten, maar zolang wij zelf nog niet zover zijn, halen onze Engelse vrienden -populair gezegd- alvast de kastanjes uit het vuur. Sportvisserij Nederland maakt nu al gebruik van al het goede werk dat BASS de afgelopen jaren heeft gedaan en staat volledig achter hun plannen.

Het lidmaatschap betreft overigens niet zomaar een donatie, maar u krijgt er ook daadwerkelijk wat voor terug. Zo is er vier maal per jaar het (Engelstalige) Bass Magazine met een keur aan interessante artikelen over het vissen op zeebaars.

Op mijn website www.zeebaars.nl bied ik de mogelijkheid om het lidmaatschap heel simpel voor u te regelen, maar uiteraard kunt u dat zelf ook doen.

Ik heb met John Halton, de Treasurer oftewel penningmeester van B.A.S.S. afgesproken dat wij in plaats van via de bank 18 engelse ponden te moeten overmaken, 25 euro's mogen sturen in een envelop. Daarmee wor-

(hier de cover van
het tijdschrift
Bass Magazine als
illustratie zonder
verder bijschrift.
PD neemt dat
15/12 mee naar de
Studio)

den moeilijke en onnodig kostbare banktransfers vermeden. B.A.S.S. overweegt ook gebruik te gaan maken van Paypal, om de betalingen te vergemakkelijken.

Als u overtuigd bent geraakt van het nut van een lidmaatschap, stuur dan 25 euro in papiergeld, samen met uw naam, adres en e-mailadres aan het in het kadertje vermelde adres.

René Sehr

NUTTIGE ADRESSEN

John Halton
BASS Treasurer
Millway Cottage
Hoofield Lane
Huxley, Chester
CH3 9BR England
e-mail John Halton: haltoffe@btinternet.com
e-mail René Sehr: <mailto:rsehr@tiscali.nl>

Websites:

www.ukbass.com
www.zeebaars.nl
www.sportvisserijnederland.nl